

TERUG VAN
HOSS

Hoss Wilstra

www.booksupport.nl

© 2024 Hoss Wilstra

ISBN 978-94-6247-349-2

Featuring foto: Casper de Weerd

Afbeelding ooievaar: Niels Weerheim – ‘de Haagse Straatooievaar’

Eerder uitgebracht als losse .pdf uitgaves.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar worden gemaakt in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

I N H O U D

Wat is er aan de hand?	5
Waar hebben we het aan te danken?	6
Stil levend 1 (1980 - 1990)	9
In Den Haag is de lucht altijd blauw	71



WAT IS ER AAN DE HAND?

A man called Hoss - Prologue

Er was een tijd dat mensen me stimuleerde dat ik mijn verhalen moest publiceren. Ik was aan het schrijven en aan het verzamelen tot ik er achter kwam dat ik bezig was met een autobiografie. Ik heb nooit iemand willen beschadigen dus begon ik dingen anders te schrijven. Ik ben goed in het verzinnen van namen en dat deed ik al toen ik slechts 12 was. Echter waren er ook mensen die zich in de wonderbaarlijke avonturen van Willem Hofstra herkende. Ik ben er overheen gegroeid en zeg er vooral bij dat herkenning in verhalen de grootste flauwekul is, het zijn slechts verhalen en gedichten zijn dat ook, hoe herkenbaar dan ook. Muziekstukjes zijn daarbij makkelijker en dan doel ik op die zonder tekst. Het beste is die zonder titel. Al heb ik moeite met een nummer 1. Wat was het eerste en niets is de beste. Ik heb geprobeerd mijn stukjes van een datum te voorzien. Echter mijn gedachten zijn één grote spaghetti western. De verhaallijnen lopen altijd door elkaar en zijn vervlochten. Mijn heel gepubliceerd en nog niet gepubliceerd oeuvre is mijn magnum opus. Ik ben bezig met 'terug van Hoss'. 'Hoss Wilstra en ik' zal nog even moeten wachten. In terug van Hoss staan publicaties die slechts digitaal zijn uitgekomen en in die hoedanigheid dan ook ter inzage liggen bij het KB.

A man called Hoss is een album van Waylon Jennings. Vandaag luisterde ik er voor het eerst naar, ik wist niet dat het bestond. Het bovenstaande is mijn versie van het eerste nummer.

Origineel: Prologue - Waylon Jennings

Geschreven door: Waylon Jennings

Javabrug - Den Haag, 1-12-2023

WAAR HEBBEN WE HET AAN TE DANKEN?

Allereerst dank ik Casper de Weerd voor het blijven stimuleren dat ik songteksten omzet en het delen van mijn gedachtenspingsels. Ik dank ook Enid van Schagen voor het contact dat ze met me heeft durven maken. Ze heeft zelfs een poging gewaagd om wat te corrigeren in mijn teksten uit de reeds eerder gepubliceerde bundel *Psycho logisch*. Ik besef dat dit niet te doen is, daarom doe ik het liever ook niemand aan om mijn teksten te corrigeren. Ik dank alle artiesten, dichters, schrijvers voor hun inspiratie en vergeef het me wanneer je de gedachte hebt dat een en ander tenenkrommend is, ik kan daar niets aan doen. Er is gewoon die noodzaak. Kunst is urgentie. Niet de urgentie om met geweld alles af te breken, nee, de urgentie om er iets van te maken en dat, dat beste lezers is exact het enige dat Hoss er toe beweegt. Ik dank mensen als Alexander Franken, Katty Janssen, Marcel Ozymantra, Stanislaus Jaworski, Lucie Polders en andere mensen van het eerste uur. Sommige van hen stimuleren me soms om het niet te doen, al schuilt daar enig knipoog achter.

Ik dank alle critici die me niet opbouwend doch afbrekend van replek diende, ook dat is waar het om gaat. Ik dank natuurlijk ook jij, de lezer van Hoss. Al ken ik je niet. Wie kennen we eigenlijk wel? Oh, ja, ik ga zeker niet de belangrijkste vergeten om te bedanken. De belangrijkste is degene die altijd naar mijn gezever luistert. Dat is overigens echt iets dat ik niet begrijp. Dat ze het met me volhoudt, het is toch echt zo. Al ben ik niet hiërarchisch ingesteld is ze zeker toch de belangrijkste persoon geworden in mijn dagelijks leven. We zijn één en toch onszelf. Daarbij zeg ik wel dat ik haar in dit kader niet vergelijk met mijn kinderen. Dat is een heel andere tak van sport. Daarom is er altijd nuance nodig bij zoiets als de belangrijkste. Volgens mij weet ze nu echt wel wie ik bedoel. Jazeker veel dank ben ik verschuldigd aan mijn vrouw. Die me graag naast haar op de bank wilt hebben en dat ik daar ook graag zit, het is alleen dat ik nog zo veel andere dingen in mijn kop heb.

Morgenstond – Den Haag, 3-12-2023



STIL LEVEND I
1980 - 1990
(Het schriftje - de jonge Hoss)

Hoss heeft in 2010 schepen achter zich verbrandt. Slechts één schriftje is wat er overblijft van zijn jeugd. Naast wat foto's, al zijn er weinig van zijn echte adolescentiejaren. Dit is wat het is.

VOOR DE LENTE¹

Ik zit voor het raam en
Kijk nu nog naar de kale
bomen; regen als maar regen.

Regendruppels hangen aan
de kale takken van de
bomen; ik zit wat te dromen.

Een gedicht stijgt op uit
mijn hart, al kan ik dan
niet rijmen. Het is net of
de druppels edelstenen lijken.

Het regent nu al weken lang.
Het humeur van de mensen
Staat op nul; het is net of
ze denken: "zie ik ooit nog
de Zon weer schijnen." Ik

1) Gedicht van moeder van Hoss Wilstra

zou ze toe willen roepen:
"mensen hou toch goede moed
Kijk naar de vogels die er
nog zijn; zij hebben alleen

een plekje tegen het dak
zij klagen niet en zingen het
hoogste lied. Doe als de vogels
vrolijk en blij, de hemel is nog
grauw, maar is eens weer stralend
blauw

M.C. Wilstra d'Haen 1982

EEN LANG VERHAAL KORT:

Hoss schrijft al bijna 54 jaar gedichten, geboren in 1966 droeg hij zijn eerste gedicht al op aan zijn moeder, zij was ook die zonderling die hem begreep. Zijn moeder schreef ook, maar hield het vooral voor zichzelf. Zijn dochter Merel heeft ook schrijftalent, in 2017 draagde ze onder andere voor in de Posthoorn en bij de Haarlemse Dichtlijn. Zijn eerste korte verhaal schreef hij toen hij 6 was, over de man met de toren van hoedjes, op zijn hoofd. Doordat zijn vrouw hoeden leuker vindt dan petjes, is hij ze zelf gaan dragen. Nu schrijft hij over 'geen thuiskomst op de Ponderosa'. Zijn ouders hebben hem zijn naam gegeven. De man met de hoed: Hoss Wilstra Op 18 November 2017 debuteerde Hoss met zijn bundel: 'Dicht bij Hoss.' Uit zijn jeugd is niet veel bewaard gebleven. Een losbladig schriftje, terwijl hij schoenendozen, behang en een gele multimap ooit heeft weggegooid, evenals de clubbladen en de schoolkranten waarin hij ooit zijn poëzie en proza toonde.

De schrijver

IM

LIEVE HOSS,²

Er heeft met Sinterklaas iemand aan je gedacht
dat had je misschien niet verwacht
en zeker niet van mij
want ik mag dan een egootje zijn
en vaak alleen
m'n hart is zeker niet van steen.

Maar wat moest ik nu toch kopen,
Voor iemand die kan veters strikken, klok kijken
En hard lopen?
Hoewel, van vaak je veters vastmaken
Kunnen ze wel versleten raken.

Van dit alles zal't niet zijn.
Ben je al nieuwsgierig, allerliefst konijn?
Je hebt 't zeker wel verdient,
want je bent een echte vriend
en al doe ik vaak wel gek,
toch hou ik van je, 'Speknek'.

E.

5-12-1984, op een dun vel briefpapier
(toen ik dacht dat het anders was)

2) Eerste bladzijde uit het schrift. Het betreft een overgeschreven gedicht dat Hoss heeft gekregen van zijn vriendin. Uit die tijd is verder niets bewaard gebleven.

WHEN I'VE NOTHING BETTER TO DO

and now
i am coming home
with the taste
of a fresh ... (broodje)
with pork and cheese
on my tongue
and italian coffee
i think
before i am coming home
i buy
fries
in the famous dutch snackshop
cause the taste
wasn't the taste
that i like
and so it is
and so it was
and so it will ever be
goodbye

Bos en Lommer – Amsterdam

1-9-1985

ACTIVATIE

de reactie die volgde
werd geregeld
het was een reactie
van een onbewuste actie

het kwam vanuit de associatiecentra
ik zag een roos
een gezichtsgewaarwording
maar ook gehoor, reuk en tastgewaarwording
kwamen terug in mijn bewustzijn

ik zag haar	oogstrelende profiel
ik rook haar	neusstrelende geur
ik hoorde haar	oorstrelende stem
ik voelde haar	lichaamsstrelende prikkels

dat werd mij bewust

dit werd waargenomen in mijn kleine hersenen
een orgaan dat de onbewuste acties regelt
de kleine hersenen coördineerde mijn spieren
zo van nu moet ik dit doen en nu dat
ik moest op die acties reageren
dacht ik

nu weet ik beter
de beste actie is soms geen reactie

Hygiëaplein - Amsterdam

20-9-1985

WAIT TO RIDE

I will ride on your horseback
baby, let me ride

I want you
to invite me
to ride you

if I may not
I will choose another horse

if I may not
I choose
another white horse

I've looked in the catalogue
I've chosen you

you were not in the catalogue
I saw you in the street
I picked you up

you were my ideal
I would like to ride
on your horseback

so many times
girls refused admittance to me
to ride their horse back

that's the reason
I choose you, my white horse
if you do like the other girls
I know I'm a failure

you're my white horse
there is no alternative
your beautiful white manes
winds me up
d

Hygiëaplein – Amsterdam

27-9-1985

THE HEAVY RIDE

oh, what heavy
I'm going boom
I may ride
the white nightmare

it's heavy
it's fiery
my body shakes
my head explodes

stars around me
she's a girl
flesh and blood
I'm hungry

I want to bite
I lick
with my lips and tongue
she tastes good

she's a nightmare
I can't stop
till I finish eating
after the climax

the white horse
with his white knight
will be as one
for the rest of their lives

Hygiëaplein – Amsterdam
27-9-1985

ER ZIJN STAPPEN TE NEMEN

als je geen stappen neemt
gebeurt er niks

als je schijnstappen maakt
gebeurt er weinig

je moet zeker van jezelf zijn
neem de stap

het is moeilijk
te doen, wat je graag wilt doen

ik wil schrijver worden
een echte
mensen moeten boeken van mij lezen
ze moeten mij serieus nemen

het is moeilijk
te laten zien
dat ze je serieus moeten nemen

als je een gedichtenbundel instuurt
kijken ze er niet in
ze gooien hem weg